

etsi in libris recentioribus inflexiones *-mi* et *-ami* utpote russicos, jam reperias. ... In secunda plura sunt, quae *-mi* pro *i* admittunt (tantum)."

Iz rečenica se razodeva, de v množ. možkim druživniku (izjemši iména, ki naglas na končnico prenesó) je končnica *-i* prav za prav pravna in rédojna; v ženskim pa *-ami*, *-imi*, *-mi* po primerah imén, ali se v glasnik, ali soglasnik izhajajo, in, ali naglas na koreniki obderžé, ali pa na končnico preselijo.

Ravno takó je končnica *-ih* v množ. mestniku (local. pl.) za možki in srednji spol, za ženski pa le per tistih iménih, ki se v soglasnik izhajajo, in naglas na koreniki obderžé; *-ah* pa za ženske v *a* izhajajoče iména, postavim:

Množni mestnik	
možkiga spola	ženskiga spola
pri gospodih, (ne: -ah)	pri vod-ah
pri slonih, (ne: -ah)	pri nit-ih
v létih, (ne: -ah)	i. t. d.

Možkiga in ženskiga spola iména pa, ki naglas na končnico preselijo, imajo v množ. mest. *-éh*, ktere bi imele dobiti *-ih*, postavim: v zob-éh, na klop-éh i. t. d. od klop, *-i*, in zob, *-ú* (á). —

V teh rečéh se večkrat pisavci bégajo, torej smo jih nekoliko razložili, ne, de bi komú velévali, kakó naj piše, ali grajali, če drugači piše, ampak, de se počasi to razodene, kar je prav, in k edinosti peljá. —

(Dalje sledi.)

Šole v klasih

se bojo po poslednjim šolskim razglasu že ta mesec začele, ne pa, kakor je bilo poprej oznanjeno, mesca listopada.

Opomín krajskim staršam,

ki bojo létas svoje otroke v Ljubljanske šole perpeljali.

Cesar so zapovedali, de se ima v naših šolah na Krajskim in sploh na Slovenskim domači, to je, slovenski jezik učiti zató, kér se bo ta jezik prihodnjic po Slovenskim mogel v kancelijah pisati, in tudi v višjih šolah učiti, in kér bo sploh svoje dolgo zartete pravice dosegel. Potem bo tedej prihodnjic vsa druga pri nas, kakor je dozdej bila, in kdor bo hotel eno ali drugo službo dobiti, bo mogel v svojim maternim jeziku vse reči natanjko pisati. Tako so Cesar zapovedali.

Zvedili smo, de vas bojo tedej vprašali, kadar boste svoje otroke v Ljubljano perpeljali: v *kterim* jeziku želite de imajo vaši otroci učeni biti?

Krajnci! če za svoje otroke dobro mislite, odgovoríte: de nar popreje v maternim krajskim v vsih rečéh, — potem pa še le v nemškem, kér nam je tudi nemški jezik potreben; po nemškem pride latinski v latinskih šolah i. t. d.

Nar prvi najbo pa v klasih materni jezih zató, kér otrok v tem jeziku vse reči lože zapopade in se ga tudi nar lože od mladih nóg popolnoma naučí. Nekdaj ni bilo veliko dobička z maternim jezikom, — po novi postavi bo pa dobiček in potreba. Se vé de, de se to le od nas domačih ljudi zastopi; Nemcam pa svojiga jezika ne smemo siliti, če ne mislijo v službe naše dežele stopiti.

Častitljivi gospodje duhovni so naprošeni, ta svét svojim farmanam še bolj natanjko razložiti. Dr. B.

Belo - modro - rúdeče barve

so po sklepu ministra notranjih opráv od 23. tega mesca

poterjene barve krajnske dežele. Ta razglas je pri Ljubljančanih, ki še vedó, de jih je slovenska mati rodila in de jih slovenska zemlja redí, tako neizrečeno veliko veselje obudil, de je bila koj drugi dan, to je, v nedeljo zvečer veselica po celi Ljubljani napravljena. Že davnej ni Ljubljana tako slovesno noč imela, ko je ta bila! Drugo pot bolj bomo natanjko popisali to veselico, in svojim dragim bravcam po deželi tudi povedali, zakaj de nas je to poterjenje starih krajskih barv tako razveselilo. Danes le tóle rečemo: Národ brez narodnosti je teló brez kosti: vsi pravi Krajnci pa hočejo celo teló imeti: Nemškutarji bi nam radi kosti vzéli, pa ne bo dal! Cesar so nam ustavo dali, de se tudi našimu ljudstvu njegove pravice ne bojo kratile več. In téh pravíc se bomo terdno deržali!

Novi krajski poslanec za Dunaj

je bil pretečeni četertek v Loki izvoljen in je gosp. Se-ver, župan v Vizmarjih. Čeravno v zbornici morebiti ne bo veliko govoril, upamo, de se bo pri sklepu imenitnih reči po modrih, za svojo deželo dobro mislečih tovarših ravnal.

Novičar.

Po cesarskim razglasu imajo Ogrri in Horvatje vojsko ustaviti, kér Cesar ne pripusté, de bi ljudstva ediniga cesarstva med seboj kri prelivale. Palatin nadvojvoda Štefan je svojo službo pri Ogrih zapustil. Horvaška armada je že bližo Bude (Ofen); kamor je ban Jelačić dosihmal prišel, so ga z veseljem sprejeli, v znamenje, de je še clo veliko Ogrov že sito prenapete ošabnosti svojih rojakov in sovražnikov pravične Horvaške reči. Komej pričakujemo, kakó se bo ta reč končala. Horvatam se mora pravica dati. Práv bi bilo, de bi se tudi tukaj kmalo vmirilo — zakaj vojska je huda reč. Kakor se sliši, je rodovitni banat, od koder toliko žita pride, tako na slabim, de veliko veliko njiv neobsejanih leži, tedej je prihodnje léto malo pridelka pričakovati. — Iz Laškiga ni bilo ta teden nič posebniga noviga. — V Frankfortu, kjer je bil unidan kervavi boj, je ropót za nekoliko časa potihnil. — Na Dunaji je mir, pa pretečeni teden so se zopet hudi oblaki vkupej vlekli. — Strašna reč se je v Peštu zgodila: Cesar so po odstopu poprejšnjiga palatina izvolili grofa Lamberga za cesarskiga deželniga in vojniga komisarja na Ogerskim. Komej pride ta gospod v Pešt, so neki Madžaroni čez-nj planili in ga s kosami in sekirami po tolovajsko umorili.

Slovenske pesmi.

„Iz zbirke slovenskih pésem, pod naslovam Slovenska gerlica“, izdavana od slovenskiga društva v Ljubljani, sta ravno perva dva že davnej pričakovana zvezka na svitlo prišla, in se dobita, zvezek po 15 kr., v pisarnici slovenskiga društva in pri gosp. J. Blazniku na prodaj.

Pervi zvezek obseže 11, drugi 10 v Ljubljanskim gledišu petih pesem; besede in note za petje in glasovir (klavir) so v práv ličnim tisku; zató bosta ta dva zvezka vsim prijatlam in prijatlicam domačiga petja gotovo zlo dopadla.

Ob enim so častiti udje slovenskiga društva naprošeni, de bipo zvezka, ktera jim brez plačila gresta, v pisarnico slovenskiga društva priti ali pa poročiti blagovolili, po kakošni poti bi se jim poslali mogla.

Od slovenskiga društva v Ljubljani 26. kimovca 1848.

Današnjimu listu je pridjana tretja pola „Divice Orleanske“ in pa posebna „doklada.“